

Література

1. Економічна активність населення України 2012: Статистичний збірник / Державний комітет статистики України. — К.: 2013. — 207 с.
2. Праця України 2012: Статистичний збірник / Державна служба статистики України. — К., 2013. — 324 с.
3. Бараник З. П. Статистика праці: навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2003. — 246 с.

Іонова А. А.

(ф-т інформаційних систем і технологій, IV курс)

ТЕНДЕНЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Я зацікавилась в порівнянні економіки нашої країни з економіками інших країн Європи, тому що Україна на даний момент перебуває у дуже цікавому стані. Вона ще не закінчила трансформаційні процеси, і їй вкрай не вистачає досягнення більш значущого, збалансованого та стійкого соціально-економічного зростання, при тому, що зовсім поряд знаходяться країни з надзвичайно розвинутими і стабільними економіками.

На теперішній час рівень добробуту населення розвинутих країн є значно вищим ніж в Україні. За соціально-демографічними показниками, продуктивністю та оплатою праці наша країна займає одне з гірших місць. Водночас, великі обсяги природних ресурсів (орної землі та цінних природних копалин), сприятливе географічне положення, значний людський потенціал — відносно постійні фактори, які надають Україні переваги стосовно майбутнього розвитку.

За ресурсним та виробничим потенціалом Україна сьогодні відіграє помітну роль в Європі. Наявність, відносна компактність та доступність родовищ кам'яного вугілля та лігніту, залізної та марганцевої руд вказують на традиційне домінування в економіці України добувної, металургійної галузі й теплоенергетики. Крім гірничо-металургійного та енергетичного комплексу, країна за кількісними характеристиками за цілою групою продукції та сировини продовжує займати лідируючі позиції.

Ці характеристики можна було б вважати задовільними, якби не аналіз результатів країн за рейтингами провідних світових організацій, який доводить, що в Україні дуже висока енергоєм-

ність виробленої продукції та послуг й вкрай низька продуктивність виробництва і праці.

Одним із найбільших споживачів паливно-енергетичних ресурсів в Україні є металургія. Надвисокі витрати енергоносіїв призводять до зниження конкурентоспроможності української металопродукції та втрати суттєвої частини зовнішнього та внутрішнього ринків. Особливо ця проблема загострилася після приєднання України до СОТ та здійснення кроків щодо її поступової інтеграції до ЄС. Споживання енергоресурсів для виробництва продукції українськими металургійними підприємствами суттєво перевищує енерговитрати закордонних виробників уже з перших технологічних етапів.

Україна — це один з найбільших у світі споживачів енергоресурсів на одиницю ВВП. Низькому рівню добробуту населення України з ВВП на рівні 3,9 тис. дол. США на одну особу відповідають Індекс економічної свободи із значенням 46,4 % (за яким Україна відноситься до країн, де економічна свобода відсутня) та Індекс глобальної конкурентоспроможності в 3,95 бала (низький рівень конкурентоспроможності).

Ці дані вказують на суттєве відставання України від провідних країн за обсягом ВВП у відносному виразі.

Дійсно, тенденції та показники сьогоденного економічного зростання країни не є вражаючими. Так, з кінця 90-х минулого сторіччя спостерігався незначний ріст ВВП, проте у 2007 р. індекс ВВП почав знижуватися й вже у 2009 р. опустився до 84,9 %, що є нижчим за показник 1999 р. на 13,1 %.

Надвисокі витрати енергоносіїв у країні призводять до зниження конкурентоспроможності української продукції та втрати суттєвої частини зовнішнього та внутрішнього ринків, що ставить під загрозу соціально-економічне майбутнє України.

Література

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] . — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

2. Сайт Світового Банку [Електронний ресурс] . — Режим доступу: <http://web.worldbank.org/>

3. Статистична служба Європейського Союзу [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat>

4. Фінансовий форум [Електронний ресурс] . — Режим доступу: <http://forum.finance.ua/viewtopic.php?t=60231>

5. Національна Доповідь про стан та перспективи реалізації державної політики енергоефективності у 2008 році Енергоефективність як ресурс інноваційного розвитку.

6. Беликов А. Последствия развала СССР для украинской экономики только начинаются / А. Беликов // Еженедельник 2000. — № 49 (488), 4—10 декабря 2009 г. [Електронний ресурс] . — Режим доступу: <http://2000.net.ua/2000/derzhava/resursy/48349>.

Кармалюк Ю. С.

(обліково-економічний ф-т, II курс)

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО БАЛАНСУ

Центральною складовою інформаційного забезпечення процесу прийняття управлінських рішень є бухгалтерський баланс. Проте, бухгалтерський баланс як облікова категорія сформувався не відразу. На початку свого існування він використовувався винятково як контрольний обліковий прийом, проте його широке застосування у практичній діяльності викликало потребу в поглибленні наукових досліджень у цьому напрямі, що обумовило появу окремої течії — балансознавства.

Практична діяльність з ведення бухгалтерського обліку та складання балансових звітів передувала теоретичному осмисленню суті та змісту бухгалтерського балансу, тому сьогодні важливо дослідити еволюцію балансу та його значення в системі прийняття управлінських рішень.

Термін «баланс» походить від латинських *bis* — двічі та *lanx* — чаша ваги, звідки *bilanx*, що означає дві чаші як символ рівноваги. Він є одним із найголовніших понять бухгалтерського обліку, оскільки ще на початку минулого століття І.Ф. Шер називав бухгалтерський баланс «альфою та омегою обліку» [4, с. 99]. Адже саме зі складання вступного балансу починається відображення в обліку створення підприємства, а ліквідаційним балансом — підтверджується закінчення його діяльності. О.П. Рудановський у своїх працях зазначав, що баланс є душою господарства, тим самим піднявши значення балансу на небачену висоту, проголосивши його синтезом юридичних, економічних і фінансових відносин. Таким чином засвідчуємо, що баланс є важливим елементом господарського життя і, зокрема, бухгалтерського обліку.